

чети следъ 8 месечно обикаляне изъ пространнитѣ гори на Македония.

Нощта мина. Рано сутринта отъ къмъ югъ долитаха глухи топовни тънтеки. Денът предвещаваше да е пакъ тъй горещъ както вчерашия. Ротитѣ се стѣгаха за путь къмъ напустнатата позиция при прохода с. Драгичево — ст. Криволакъ. 3-а и 4-та дружини още въ б часа бѣха на путь, а останалите, 1-а и 2-а, заедно съ дветѣ полски батареи (1-а и 3-а), се проточиха следъ половинъ часъ.

Петнадесетъ конника съ единъ офицеръ отидоха напредъ да се изкачатъ на височината, която вчера съ бой полка бѣше взель и да съобщятъ за виденото на командира. Къмъ $9\frac{1}{2}$ часа единъ отъ конниците се повърна съ донесение отъ командира на 3-а дружина, споредъ което, последния донасяше на полковия командиръ, че атакуваната и заета отъ полка вчера височина е заета сега отъ сърбите и, че той се е принудилъ да заеме „Ахмакъ-Баиртъ“ съ 9 рота и 1 картечень взводъ, съ 10 рота — височината въ лѣво отъ шосето, а съ 11 и 12 роти и 2-и картечень взводъ — въ дѣсно отъ сѫщото шосе. 4-а дружина се бѣше спрѣла при завоя на шосето. Другите 2 дружини (1 и 2-а) съ артилерията бѣха още далечъ назадъ. Малко по-късно се разбра, че на тази висота, сърбите иматъ само две роти и че отъ къмъ ст. Криволакъ, по шосето, 2 тѣхни дружини и 1 батарея настѫпватъ къмъ този пунктъ. Едновременно съ това, командира на дружината донасяше, че се е явилъ парламентъръ съ съобщение, че за да се приематъ направениетѣ отъ нась предложения за прекратяване военнитѣ действия, трѣбвало да се оттеглимъ задъ рѣката Лжавица.

Явно бѣше, че противника искаше да печели време, което за нась бѣше скжпо, понеже полка не бѣше още събранъ. По този поводъ, командира на полка заповѣда на командира на 3-а дружина да предаде на срѣбския парламентъръ, че заповѣдъ за оттегляне полка нѣма и завзетитѣ вчера отъ нась позиции трѣбва най-първо да се очистятъ и следъ това може да се водятъ преговори. Не следъ много, сѫщия парламентъръ се яви отново и съобщи, че ако до $3\frac{1}{2}$ часа следъ пладне не се оттеглимъ, щѣли да откриятъ огньъ.

Презъ това време, когато нашите дружини се приближиха къмъ височината и заднитѣ части току що бѣха отминали с. Драгоево, забеляза се, че отъ къмъ северозападнитѣ височини на посока на гр. Щипъ, се спушта колона отъ около единъ неприятелски полкъ пехота. За обезпечението на застрашения дѣсенъ флангъ се изпратиха 2-а и 3-а роти по направление северозападно отъ с. Драгоево съ заповѣдъ да наблюдаватъ за действието на сърбите и въ случай, че тѣ се опитатъ да настѫпятъ по тази посока, да го задържатъ.

Нашето артилерийско отдѣление избра своята позиция, а дружината, ясно виждана отъ неприятеля, се движеше напредъ къмъ прохода.

Сърбите мѣлчаха. Тъкмо въ $3\frac{1}{2}$ часа тѣхната артилерия